

følgelsen som det Afgjørende; i Hovedforhandlingerne skal man søge den i Sandhed afgjørende Forhandling; de Forklaringer; som afgives ved Forundersøgelserne, skulle ene danne Grundlaget for Anklagebeslutningen. Naar Ed blev aflagt ved Forundersøgelsen, vilde Vidnerne være stærkt bundne ved deres tidligere Forklaring; Krydsforhøret, som er et af de vigtigste Led af den hele Forhandling for Nævningeretten, vilde let tage en stor Deel af sin Betydning; har man først modtaget Eden, kunne de Paagjældende blive dømt for falsk Ed, naar de forandre Forklaringen, og det vil være meget vanskeligt at lade Krydsforhør spille med den Mytke, som det ellers kunde gjøre.

Det interesserede mig overordentligt at høre den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds søge at forklare, hvorledes det var at forstaae, som Lord Brougham havde udtalt. Jeg er overbevist om, at Lord Brougham vilde finde, at denne Forklaring i Skarpsindighed langt overgik hans egen Skarpsindighed; men det turde ogsaa være, at Fortolkningen var af den Slags Skarpsindighed, at en samvittighedsfuld Mand vilde betænke sig paa at tage den for god.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad) har gjort en Bemærkning om, at § 200 er uklar, hvis Rigtighed jeg fuldkommen erkjender; jeg haaber at kunne regne paa hans Bistand ved en anden Redaction.

Den ærede Rigsdagsmand fra Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bessen) fremsatte en Indvending mod Loven, nemlig med Hensyn til Behandlingen af Sagerne ved Underretterne. Jeg tilstaaer, at hvis jeg har opfattet ham ret, og den Anstuelse kunde gaae igjennem, som han forsætter, vilde et væsentligt Gode derved være tabt. Han meente nemlig, at man skulde bevare den hidtilværende Retspleie eller ialtfald ikke indføre Offentlighed eller Mundtlighed i de Sager, som behandles af Underretterne; da dette nu er den store Fleerhed af Sager, vilde man altsaa ikke gennemføre Grundlovens Forbringelse med Hensyn til Mundtlighed og Offentlighed uden meget store Indskrænkninger. Jeg troer ikke, at det, han i saa Henseende

gjorde gjældende, kan have virkelig Betydning. Appellen vil ganske vist slundom kunne gjøre det vanskeligt for Overretten at dømme efter det Grundlag, der findes. Naar der er Mundtlighed og Offentlighed, er det vanskeligt at faae nedskrevet Vidneforklaringer og Andet fuldstændigt. Smidertid er jeg gaaet ud fra, at i disse Sager, som skulle kunne appelleres med Hensyn til Realiteten, maa langt Mere nedskrives, end der kan være Spørgsmaal om at nedskrive ved Nævningeretten; Dommeren maa sørge for, at der er et Grundlag tilstede for Overretten, naar dens Afgjørelse kræves, idet dog selve Mundtligheds- og Offentlighedsprincipet saameget som muligt bevares. Det vil jo let sees, at der gives mange Tilfælde, hvor der ved Overretten slet ikke er Spørgsmaal om, hvad der er fremkommet som Bevis, men hvor der f. Ex. kun er Tale om Fortolkning af Love eller Afgjørelse af Indsigelser paa Grund af formelle Mangler og deslige. I saadanne Tilfælde kan Overretten ofte afgjøre, selv om det nedskrevne liber af Mangler. Hvor det netop kommer an paa Beviset, stiller Sagen sig anderledes. I saa Fald kan man gaae een af to Veie: enten kan Overretten, naar den finder, at der mangler Oplysninger, vise Sagen tilbage for at erholde hyerligere Oplysninger, eller den kan selv lade Vidnerne møde for sig. Det vilde unegtelig have visse Fordele, at lade de omreisende Dommere danne en Appellinstans for det Slags Sager; det vilde føre Appelleretten nærmere Underretskredsen og navnlig nærmere til Vidnerne. Men skjøndt det kunde have sine Fordele, er jeg meget tilbage derfra, fordi denne Ret kun vilde samles eengang hvert Tjeringaar, og som Følge deraf en stor Deel af disse Smaasager maatte komme til at vente en lang Tid, inden de kunde finde deres endelige Afgjørelse.

Jeg kommer nu særlig til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Jeg maa tilstaae, at hvad han sagde, har jeg gjemt tilsidst, ligesom en Lækerbid; thi det interesserede mig overordentlig at see, hvorledes han i sine Udtalelser ret traadte frem med sin Grundtanke. Paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at han har sat mig endeel paa Prøve. Den ærede Rigsdagsmand